Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

TARYBOS DIREKTYVA 96/82/EB

1996 m. gruodžio 9 d.

dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės

(OL L 10, 1997 1 14, p. 13)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1882/2003	L 284	1	2003 10 31
►M2	2003 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir tarybos direktyva 2003/105/EB	L 345	97	2003 12 31
►M3	2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1137/2008	L 311	1	2008 11 21
►M4	2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/18/ES	L 197	1	2012 7 24

NB: Šioje suvestinėje dokumento redakcijoje pateiktos nuorodos į Europos valiutos vienetą ir (arba) ekiu, kurios nuo 1999 m. sausio 1 d. turi būti suprantamos kaip nuorodos į euro – Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3308/80 (OL L 345, 1980 12 20, p. 1) ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1103/97 (OL L 162, 1997 6 19, p. 1).

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 96/82/EB

1996 m. gruodžio 9 d.

dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač jos 130s straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

veikdama Sutarties 189c straipsnyje nustatyta tvarka ([3]),

(1) kadangi 1982 m. birželio 24 d. Tarybos direktyva 82/501/EEB dėl stambių avarijų tam tikroje gamybinėje veikloje pavojaus ([4]) yra skirta dėl tam tikros gamybinės veiklos kylančių didelių avarijų prevencijai ir jų pasekmių žmonėms bei aplinkai apribojimui;

(2) kadangi Sutarties 130r straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytais ir Europos bendrijos aplinkosaugos veiksmų programose ([5]) smulkiau išdėstytais Bendrijos aplinkos apsaugos tikslais ir principais siekiama prevencine veikla išsaugoti ir apsaugoti kokybišką aplinką ir apsaugoti žmonių sveikatą;

(3) kadangi Taryba ir Taryboje susitikę valstybių narių vyriausybių atstovai savo rezoliucijoje dėl ketvirtosios Aplinkos apsaugos veiksmų programos ([6]) ypač pabrėžė būtinybę veiksmingiau įgyvendinti Direktyvą 82/501/EEB ir pasiūlė tą direktyvą peržiūrėti, jei pasirodys būtina, išplečiant jos taikymo sritį ir numatant, kad valstybės narės labiau keistųsi šiuo klausimu informacija; kadangi penktojoje Veiksmų programoje, kurios bendruosius principus 1993 m. vasario 1 d. ([7]) savo rezoliucijoje patvirtino Taryba ir Taryboje susitikę valstybių narių vyriausybių atstovai, primygtinai reikalaujama, kad geriau būtų kontroliuojamos avarijos ir jų pavojus;

([1]) OL C 106, 1994 4 14, p. 4 ir OL C 238, 1995 9 13, p. 4.
([2]) OL C 295, 1994 10 22, p. 83.
([3]) 1995 m. vasario 16 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 56, 1995 3 6, p. 80), 1996 m. kovo 19 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 120, 1996 4 24, p. 20) ir 1996 m. liepos 15 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 261, 1996 9 9, p. 24).
([4]) OL L 230, 1982 8 5, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).
([5]) OL C 112, 1973 12 20, p. 1.
OL C 139, 1977 6 13, p. 1.
OL C 46, 1983 2 17, p. 1.
OL C 70, 1987 3 18, p. 1.
OL C 138, 1993 5 17, p. 1.
([6]) OL C 328, 1987 12 7, p. 3.
([7]) OL C 138, 1993 5 17.

▼B

(4) kadangi po Bopalo ir Meksiko avarijų, parodžiusių, kokie kyla pavojai, kai pavojingi objektai ir gyvenamieji namai yra netoli vienas kito, 1989 m. spalio 16 d. Taryba savo rezoliucijoje paragino Komisiją į Direktyvą 82/501/EEB įtraukti nuostatas dėl žemėtvarkos planavimo kontrolės tais atvejais, kai duodamas leidimas naujiems įrenginiams arba kai vyksta miesto statyba aplink jau esančius įrenginius;

(5) kadangi minėtoje rezoliucijoje Taryba paragino Komisiją dirbti kartu su valstybėmis narėmis, siekiant geresnio tarpusavio supratimo ir geriau derinti nacionalinius principus bei praktiką dėl saugos ataskaitų;

(6) kadangi pageidautina bendrai kaupti visokeriopą didelių avarijų pavojaus kontrolės patirtį; kadangi Komisija ir valstybės narės turėtų nustatyti santykius su atitinkamomis tarptautinėmis institucijomis ir siekti, kad trečiosiose šalyse būtų naudojamos panašios į šia direktyva numatytas priemones;

(7) kadangi Jungtinių Tautų Europos Ekonominės Komisijos konvencijoje dėl pramoninių avarijų tarptautinių padarinių yra numatytos priemonės, kaip užkirsti kelią, pasirengti ir reaguoti į galinčias turėti tarptautinių padarinių pramonines avarijas ir kaip bendradarbiauti šioje srityje tarptautiniu mastu;

(8) kadangi Direktyva 82/501/EEB buvo pirmasis derinimo etapas; kadangi minėtoji direktyva turi būti peržiūrėta ir papildyta, kad visoje Bendrijoje nuosekliai ir veiksmingai būtų galima užtikrinti aukštą apsaugos lygį; kadangi dabartinis derinimas apsiriboja tik priemonėmis, būtinomis sukurti veiksmingesnę sistemą, kuri neleistų įvykti stambioms, smarkiai išplintančioms avarijoms ir apribotų jų pasekmes;

(9) kadangi stambių avarijų pasekmės gali peržengti valstybių sienas; kadangi avarijos padaryti ekologiniai ir ekonominiai nuostoliai paliečia ne tik tą objektą, kuriame ji įvyko, bet ir nukentėjusias valstybes nares; kadangi dėl to būtina imtis priemonių, kurios užtikrintų aukštą apsaugos lygį visoje Bendrijoje;

(10) kadangi šios direktyvos nuostatos turi būti taikomos nepažeidžiant Bendrijos darbuotojų sveikatos ir darbo saugos nuostatų;

(11) kadangi netinka naudoti sąrašą, kuriame vieni įrenginiai nurodyti, o kiti, keliantys tokį pat pavojų, nenurodyti, ir tokiu būdu potencialūs stambių avarijų šaltiniai gali likti be jokių reglamentuojančių taisyklių; kadangi būtina praplėsti Direktyvos 82/501/EEB taikymo sritį, kad jos nuostatos būtų taikomos visiems objektams, kur pavojingų medžiagų yra pakankamai daug, ir jos gali kelti stambios avarijos pavojų;

(12) kadangi, atsižvelgdamos į Sutartį ir laikydamosi atitinkamų Bendrijos teisės aktų, valstybės narės su transportu susijusiai veiklai dokuose, prieplaukose ir manevrinėse stotyse, kurioms ši direktyva netaikoma, gali ir toliau taikyti jau nustatytas priemones ar priimti atitinkamas naujas, kad būtų galima užtikrinti tokį saugos lygį, kuris atitinka šia direktyva nustatytą saugos lygį;

▼B

(13) kadangi stambios avarijos gali įvykti ir perduodant pavojingas medžiagas vamzdynais; kadangi, surinkusi ir įvertinusi informaciją apie Bendrijoje esamus mechanizmus tokiai veiklai reguliuoti ir apie įvykusius nelaimingus atsitikimus, Komisija privalo parengti komunikatą, išdėstydama susidariusią padėtį, ir tinkamiausią dokumentą veiksmams šioje srityje paremti, jei tokie veiksmai būtini;

(14) kadangi, atsižvelgdamos į Sutartį ir laikydamosi atitinkamų Bendrijos teisės aktų, valstybės narės gali taikyti atliekų sąvartynams jau nustatytas ar priimti naujas nuostatas, kurių ši direktyva nenumato;

(15) kadangi Bendrijoje užregistruotų stambių avarijų analizė rodo, kad dauguma jų įvyksta dėl valdymo ir (arba) organizacinių trūkumų; kadangi dėl to būtina Bendrijos lygmeniu nustatyti valdymo sistemoms pagrindinius principus, kurie neleistų kilti stambių avarijų pavojui, jį tinkamai kontroliuotų ir mažintų avarijų pasekmes;

(16) kadangi dėl skirtumų, atsirandančių kompetentingoms institucijoms tikrinant objektus, gali susidaryti nevienodas apsaugos lygis; kadangi būtina Bendrijos lygmeniu nustatyti esminius reikalavimus, kuriuos turi atitikti valstybių narių sukurtos tikrinimo sistemos;

(17) kadangi, norėdamas įrodyti, jog padaryta viskas, kas būtina stambioms avarijoms išvengti, bei rengdamas planus ir atsakomąsias priemones galimų avarijų atveju, veiklos vykdytojas, jei jo objekte yra didelis kiekis pavojingų medžiagų, privalo kompetentingai institucijai pateikti informaciją saugos ataskaitos forma, kurioje būtų duomenys apie jo objektą, ten esamas pavojingas medžiagas, įrenginius ir sandėliavimo patalpas, galimas stambias avarijas ir esamas valdymo sistemas, kurios neleistų kilti stambių avarijų pavojui arba jį mažintų ir leistų imtis reikiamų priemonių, kad tokių avarijų padariniai neišplistų;

(18) kadangi siekiant sumažinti domino efektą, kai stambių avarijų tikimybė ir galimybė bei jų padariniai padidėja dėl objektų išsidėstymo ir jų artumo, yra būtina nuostata dėl keitimosi atitinkama informacija ir bendradarbiavimo viešosios informacijos srityje;

(19) kadangi siekiant, kad aplinkos apsaugos informacija būtų kuo lengviau prieinama, reikia, kad visuomenė galėtų susipažinti su veiklos vykdytojų rengiamomis saugos ataskaitomis, o žmonės, kurie gali nukentėti nuo didelių avarijų, turėtų gauti pakankamai informacijos, ką tokiu atveju reikėtų daryti;

(20) kadangi tam, kad būtų galima apsisaugoti ir pasirengti avarijoms, objektuose, kuriuose yra sukaupta daug pavojingų medžiagų, būtina sudaryti išorinius ir vidaus avarinius planus ir sukurti sistemas, kurios užtikrintų, kad tie planai būtų tikrinami, prireikus peržiūrimi ir įdiegiami įvykus stambiai avarijai ar esant jų tikimybei;

▼B

(21) kadangi objekto personalas turi būti supažindinamas su vidaus avariniais planais, o visuomenė turi būti supažindinama su išorės avariniais planais;

(22) kadangi, siekiant geriau apsaugoti gyvenamuosius rajonus, intensyvaus visuomeninio gyvenimo vietas ir ypač jautrias ar susirūpinimą keliančias gamtos vietoves, žemėtvarka ir (arba) kita valstybių narių atitinkama politika turėtų būti nukreipta taip, kad būtų įmanoma kuo ilgiau išlaikyti reikiamą atstumą tarp tokių vietų ir pavojų keliančių objektų, o jau esamuose objektuose būtina atsižvelgti į papildomas technines priemones, kad žmonėms negrėstų dar didesnis pavojus;

(23) kadangi tam, kad įvykus stambiai avarijai, būtų galima užtikrinti, jog bus imtasi tinkamų atsakomųjų priemonių, veiklos vykdytojas privalo apie ją tuoj pat pranešti kompetentingoms institucijoms ir suteikti būtiną informaciją, kad jos galėtų įvertinti tos avarijos padarinius;

(24) kadangi siekiant užtikrinti pasikeitimą informacija ir neleisti panašioms avarijoms įvykti ateityje, valstybės narės turėtų Komisijai pateikti informaciją apie jų teritorijoje įvykusias avarijas, kad Komisija galėtų išanalizuoti su jomis susijusius pavojus ir sistemingai platinti su stambiomis avarijomis susijusią informaciją ir tai, ko iš jų galima pasimokyti; kadangi reikia keistis informacija ir apie „vos neįvykusias avarijas“, kurios valstybių narių nuomone yra ypač svarbios techniniu požiūriu, stengiantis neleisti įvykti avarijoms ir apriboti jų pasekmes,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslas

Šios direktyvos tikslas — su pavojingomis medžiagomis susijusių didelių avarijų prevencija ir jų padarinių žmonėms bei aplinkai ribojimas, kad visoje Bendrijoje būtų galima nuosekliai ir veiksmingai užtikrinti aukštą apsaugos lygį.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Direktyva taikoma objektams, kuriuose esamų pavojingų medžiagų kiekiai prilygsta ar viršija I priedo 1 ir 2 dalių 2 skiltyje išvardytus kiekius, išskyrus 9, 11 ir 13 straipsnius, kurie taikomi visiems objektams, kuriose esamų pavojingų medžiagų kiekiai prilygsta ar viršija kiekius, išvardytus I priedo 1 ir 2 dalių 3 skiltyje.

Šioje direktyvoje „esamos pavojingos medžiagos“ reiškia faktiškų ar numatomų pavojingų medžiagų, kurios yra ar bus objekte, arba tokių medžiagų, kurios gali susidaryti, jei pramoninis cheminis procesas taptų nebevaldomas, kiekius, kurie prilygsta ar viršija I priedo 1 ir 2 dalyje nustatytas ribas.

▼B

2. Šios direktyvos nuostatos taikomos nepažeidžiant Bendrijos nuostatų dėl darbo aplinkos ir ypač nepažeidžiant 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvos 89/391/EEB ([1]) dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo.

3 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

1. „Objektas“ reiškia visą veiklos vykdytojo valdomą teritoriją, kur viename ar keliuose įrenginiuose, įskaitant įprastą ir susijusią infrastruktūrą ar veiklą, yra pavojingų medžiagų.

2. „Įrenginys“ reiškia objekto techninį vienetą, kur gaminamos, naudojamos, tvarkomos ar laikomos pavojingos medžiagos. Įrenginio sąvoka apima visą įrangą, struktūras, vamzdynus, mašinas, įrankius, privačias geležinkelio atšakas, dokus, įrenginius aptarnaujančias krovos krantines, dambas, sandėlius ir kitas sausumoje ar vandenyje esančias struktūras, būtinas įrenginio veiklai.

3. „Veiklos vykdytojas“ reiškia fizinį ar juridinį asmenį, kuris eksploatuoja ar valdo objektą ar įrenginį, arba kuriam pagal nacionalinės teisės aktus yra suteikti sprendžiamieji ekonominiai įgaliojimai juos techniškai eksploatuoti.

4. „Pavojinga medžiaga“ reiškia I priedo 1 dalyje nurodytą medžiagą, mišinį ar preparatą arba I priedo 2 dalies kriterijus atitinkančią medžiagą žaliavų, gaminių, šalutinių produktų, liekanų ar tarpinių produktų pavidalu, taip pat medžiagas, kurios gali susidaryti avarijos atveju.

5. „Stambi avarija“ reiškia tokį įvykį kaip, pavyzdžiui, gausingos išlėkos, gaisras ar sprogimas, kuris kyla kai eksploatuojant šios direktyvos reglamentuojamą objektą įvykiai tampa nekontroliuojami, sukelia tiesioginį ar uždelstą rimtą pavojų žmonėms ir (arba) aplinkai objekto viduje ar už jo ribų ir kuris yra susijęs su viena ar keliomis pavojingomis medžiagomis.

6. „Pavojus“ reiškia pavojingos medžiagos ar fizinės situacijos prigimtinį požymį, kuris potencialiai gali pakenkti žmonėms ir (arba) aplinkai.

7. „Rizika“ reiškia tam tikro poveikio tikimybę per tam tikrą laiką arba tam tikromis aplinkybėmis.

8. „Sandėliavimas“ reiškia tam tikro pavojingų medžiagų kiekio laikymą sandėlyje, saugojimą ar laikymą kaip atsargas.

4 straipsnis

Išimtys

Ši direktyva netaikoma:

a) kariniams objektams, įrenginiams ar sandėliavimo įrenginiams;

b) jonizuojančios radiacijos keliamam pavojui;

([1]) OL L 183, 1989 6 29, p. 1.

▼B

c) pavojingų medžiagų gabenimui autotransportu, geležinkeliu, vidaus vandenų keliais, jūra ir oru, tarpiniam laikinam jų sandėliavimui už šia direktyva reglamentuojamų objektų ribų, taip pat pakrovimui ir iškrovimui, perkėlimui į kitas transporto priemones ar iš jų dokuose, prieplaukose ir manevrinėse stotyse;

d) pavojingų medžiagų transportavimui vamzdynais, įskaitant siurblines, už šia direktyva reglamentuojamų objektų ribų;

▼M2

e) mineralų eksploatavimui (žvalgybai, gavybai ir perdirbimui) šachtose, karjeruose ar gręžiniuose, išskyrus cheminio ir šiluminio perdirbimo operacijas ir su jomis susijusį sandėliavimą, naudojant pavojingas medžiagas, kaip apibrėžta I priede;

f) mineralų, įskaitant angliavandenilių, žvalgybai jūroje ir eksploatavimui;

g) atliekų sąvartynams, išskyrus gamybos atliekų šalinimo įrenginius, įskaitant atliekų baseinus ir tvenkinius, kuriuose yra pavojingų medžiagų, kaip apibrėžta I priede, ypač naudojamų kartu su cheminiu arba šiluminiu mineralų perdirbimu.

▼B

5 straipsnis

Bendrosios veiklos vykdytojo pareigos

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas būtų įpareigotas imtis būtinų priemonių neleisti įvykti stambioms avarijoms ir riboti jų pasekmes žmonėms ir aplinkai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas būtų įpareigotas 16 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai, toliau vadinamai „kompetentinga institucija“, bet kuriuo metu, ypač dėl 18 straipsnyje nurodytų patikrinimų ir kontrolės, įrodyti, jog jis ėmėsi visų šioje direktyvoje nurodytų būtinų priemonių.

6 straipsnis

Pranešimai

1. Valstybės narės pareikalauja, kad veiklos vykdytojas atsiųstų kompetentingai institucijai pranešimą laikydamasis šių terminų:

— naujiems objektams: per tam reikalingą laiką, prieš pradedant statybą ar ūkinę veiklą,

— esamiems objektams: per vienerius metus, skaičiuojant nuo 24 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos,

▼M2

— objektams, kurie vėliau patenka į šios direktyvos taikymo sritį: per tris mėnesius nuo dienos, kurią ši direktyva taikoma atitinkamam objektui, kaip nustatyta 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje.

▼B

2. Pranešime, nurodytame 1 dalyje, turi būti tokie duomenys:

a) veiklos vykdytojo pavardė ar firmos pavadinimas, objekto tikslus adresas;

b) veiklos vykdytojo buveinės registracijos vieta, nurodant jos tikslų adresą;

c) asmens, kuris vadovauja objektui, jei tai ne tas pats asmuo, kuris nurodytas a punkte, pavardė arba pareigos;

d) informacija, reikalinga pavojingoms medžiagoms ar medžiagų kategorijai nustatyti;

e) atitinkamos pavojingos medžiagos ar medžiagų kiekis ir fizinis būvis;

f) įrenginio ar sandėliavimo įrenginių vykdoma ar numatoma veikla;

g) objekto betarpiška aplinka (elementai, galintys sukelti stambią avariją arba pabloginti jos pasekmes).

3. Jei objektas jau veikia, ir jo veiklos vykdytojas pagal nacionalinės teisės aktų reikalavimus, galiojusius šios direktyvos įsigaliojimo dieną, kompetentingai institucijai jau pateikė visą 2 šio straipsnio dalyje nurodytą informaciją, šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo siųsti nereikia.

4. Jei:

— smarkiai padidėja pavojingos medžiagos kiekiai arba gerokai pakinta jos pobūdis, fizinis būvis ar panaudojimo procesas, palyginti su tuo, ką pagal 2 dalį buvo pranešęs veiklos vykdytojas, arba

▼M2

— modifikuojamas objektas arba įrenginys, kas gali itin prisidėti prie stambios avarijos pavojų, arba

▼B

— įrenginys uždaromas visam laikui,

veiklos vykdytojas privalo nedelsdamas pranešti kompetentingai institucijai apie pasikeitusią situaciją.

7 straipsnis

Stambių avarijų prevencijos politika

1. Valstybės narės pareikalauja, kad veiklos vykdytojas parengtų dokumentą, kuriame išdėstytų stambių avarijų prevencijos politiką, ir užtikrina, kad toji politika būtų tinkamai vykdoma. Veiklos vykdytojo nustatyta stambių avarijų prevencijos politika privalo atitinkamomis priemonėmis, struktūromis ir valdymo sistemomis garantuoti aukštą žmonių ir aplinkos apsaugos lygį.

▼M2

1a. Objektams, kurie vėliau patenka į šios direktyvos taikymo sritį, 1 straipsnio dalyje minimas dokumentas parengiamas nedelsiant ir bet kuriuo atveju per tris mėnesius nuo dienos, kurią ši direktyva taikoma atitinkamam objektui, kaip nustatyta 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje.

▼B

2. Tame dokumente turi būti atsižvelgta į III priedo principus ir jis turi būti pateiktas kompetentingai institucijai, kad, be kita ko, galima būtų įgyvendinti 5 straipsnio 2 dalį ir 18 straipsnį.

3. Šis straipsnis netaikomas 9 straipsnyje minimiems objektams.

8 straipsnis

Domino efektas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija, naudodamasi pagal 6 ir 9 straipsnius gauta iš veiklos vykdytojų informacija, nustatytų objektus ar jų grupes, kur stambių avarijų tikimybė, galimybė ir padariniai gali padidėti dėl objektų vietos, artumo vieno nuo kito ir laikomų pavojingų medžiagų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nustačius tokius objektus:

a) tinkamai būtų keičiamasi reikiama informacija, kad jų stambių avarijų prevencijos politikoje, saugos valdymo sistemose, saugos ataskaitose ir vidaus avariniuose planuose būtų galima atsižvelgti į stambių avarijų pobūdį ir keliamus pavojus;

▼M2

b) būtų numatytas bendradarbiavimas informuojant visuomenę ir teikiant informaciją institucijai, atsakingai už išorinių avarinių planų rengimą.

▼B

9 straipsnis

Saugos ataskaita

1. Valstybės narės pareikalauja, kad veiklos vykdytojai rengtų saugos ataskaitas ir jose:

a) parodytų, kad stambių avarijų prevencijos politika ir jos įgyvendinimui skirta saugos valdymo sistema veikia pagal III priede nurodytą informaciją;

b) parodytų, kad yra nustatyti galimi stambių avarijų pavojai ir kad imtasi būtinų priemonių tokioms avarijoms išvengti bei jų padariniams žmonėms ir aplinkai apriboti;

c) parodytų, kad saugos ir patikimumo principo buvo tinkamai laikomasi ir projektuojant, statant, eksploatuojant, prižiūrint įrenginius, sandėlius, jų įrangą bei su jų veikla susijusią infrastruktūrą, kur yra stambių avarijų objekto viduje pavojus;

d) parodytų, kad yra sudaryti vidaus avariniai planai, ir juose nurodyta informacija, reikalinga išoriniams planams sudaryti, kad būtų galima imtis reikiamų priemonių įvykus stambiai avarijai;

e) teiktų kompetentingai institucijai pakankamai informacijos, kad būtų galima priimti sprendimus dėl naujos veiklos vietos ar statybų aplink esamą objektą.

▼M2

2. Saugos ataskaitoje turi būti pateikti bent tie duomenys ir informacija, kurie yra nurodyti II priede. Joje įvardijamos atitinkamos organizacijos, kurios padėjo rengti ataskaitą. Joje taip pat turi būti nurodytas atnaujintas objekte laikomų pavojingų medžiagų sąrašas.

▼B

Saugos ataskaitas, jų dalis ir kitokias pagal kitus teisės aktus sudarytas ataskaitas vykdant šio straipsnio reikalavimus galima jungti į vieną saugos ataskaitą, kad būtų išvengta nereikalingo informacijos dubliavimosi, veiklos vykdytojo ar kompetentingos institucijos nereikalingo darbo, su sąlyga, kad vykdomi visi šio straipsnio reikalavimai.

3. Saugos ataskaitą, numatytą 1 dalyje, būtina nusiųsti kompetentingai institucijai laikantis šių terminų:

— naujiems objektams: likus pakankamai laiko prieš pradedant statybą ar veiklą,

— esamiems objektams, kuriems anksčiau Direktyva 82/501/EEB nebuvo taikoma: per trejus metus, skaičiuojant nuo 24 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos,

— kitiems objektams: per dvejus metus, skaičiuojant nuo 24 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos,

▼M2

— objektams, kurie vėliau patenka į šios direktyvos taikymo sritį: nedelsiant ir bet kuriuo atveju per vienerius metus nuo dienos, kurią ši direktyva taikoma atitinkamam objektui, kaip nustatyta 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje,

▼B

— šio straipsnio 5 dalyje numatytų reguliarių peržiūrų atveju: nedelsiant.

4. Prieš veiklos vykdytojui pradedant statybas ar eksploataciją arba 3 dalies ►M2 antrą, trečią, ketvirtą ir penktą įtraukas ◄ nurodytais atvejais kompetentinga institucija, gavusi ataskaitą, privalo per tam reikalingą laikotarpį:

— pranešti veiklos vykdytojui savo išvadas dėl jo pateiktos saugos ataskaitos, esant reikalui prieš tai paprašiusi papildomos informacijos arba

— laikydamasi 17 straipsnyje nustatytų įgaliojimų ir tvarkos, uždrausti pradėti ar tęsti atitinkamo objekto eksploatavimą.

5. Saugos ataskaitą būtina reguliariai peržiūrėti ir prireikus atnaujinti:

— bent kas penkerius metus,

— bet kuriuo kitu metu paties veiklos vykdytojo iniciatyva arba kompetentingai institucijai reikalaujant, kai tai svarbu dėl naujų faktų arba atsižvelgiant į naujas technines žinias saugos srityje, pavyzdžiui, gavus avarijų arba vos neįvykusių avarijų analizės duomenis ir naują informaciją apie pavojų vertinimą.

▼B

6. a) kai kompetentinga institucija įsitikina, kad objekte ar kurioje nors jo dalyje esančių pavojingų medžiagų būklė negali kelti stambios avarijos pavojaus, valstybė narė gali, remdamasi b punkte nurodytais kriterijais, leisti saugos ataskaitoje reikalaujamą informaciją pateikti tik tais aspektais, kurie svarbūs liekamąjį poveikį turinčių stambių avarijų prevencijai ir jų padarinių žmonėms bei aplinkai apribojimui;

▼M3

b) Komisija nustato suderintus kriterijus, pagal kuriuos kompetentinga institucija priima sprendimą, kad objekto būklė negali kelti stambios avarijos pavojaus, kaip apibrėžta a punkte. Šios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti ją papildant, tvirtinamos laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

c) valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija Komisijai pateiktų atitinkamų objektų sąrašą ir nurodytų priežastis. Tokius sąrašus Komisija privalo kasmet persiųsti 22 straipsnyje nurodytam komitetui;

▼M2

d) Komisijai siūloma, glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, iki 2006 m. gruodžio 31 d. patikslinti „Saugos ataskaitos rengimo gaires“.

▼B

10 straipsnis

Įrenginių, objektų ar sandėlių modifikavimas

Įrenginių, objektų, sandėlių, proceso ar pavojingų medžiagų pobūdžio ar kiekio pakeitimo, galinčio padidinti stambių avarijų pavojų, atvejais valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas:

— peržiūrėtų ir prireikus pakeistų stambių avarijų prevencijos politiką, valdymo sistemas ir procedūras, nurodytas 7 ir 9 straipsniuose,

— prieš pradėdamas tokius pakeitimus, peržiūrėtų ir, kai būtina, pakeistų saugos ataskaitą ir 16 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai praneštų tokio pakeitimo detales.

11 straipsnis

Avariniai planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas visiems objektams, kuriems taikomas 9 straipsnis:

a) sudarytų vidaus avarinį planą ir jame numatytų, kokių reikia imtis priemonių objekto viduje:

— naujiems objektams: prieš pradedant veiklą,

▼B

— esamiems objektams, kuriems anksčiau Direktyva 82/501/EEB nebuvo taikoma, per trejus metus, skaičiuojant nuo 24 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos,

— kitiems objektams: per dvejus metus, skaičiuojant nuo 24 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos,

▼M2

— objektams, kurie vėliau patenka į šios direktyvos taikymo sritį: nedelsiant ir bet kuriuo atveju per vienerius metus nuo dienos, kurią ši direktyva taikoma atitinkamam objektui, kaip nustatyta 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje;

▼B

b) toliau nurodytais terminais pateiktų kompetentingoms institucijoms būtiną informaciją, kad jos galėtų sudaryti išorės avarinius planus:

— naujiems objektams: prieš pradedant veiklą,

— esamiems objektams, kuriems anksčiau Direktyva 82/501/EEB nebuvo taikoma, per trejus metus, skaičiuojant nuo 24 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos,

— kitiems objektams: per dvejus metus, skaičiuojant nuo 24 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos,

▼M2

— objektams, kurie vėliau patenka į šios direktyvos taikymo sritį: nedelsiant ir bet kuriuo atveju per vienerius metus nuo dienos, kurią ši direktyva taikoma atitinkamam objektui, kaip nustatyta 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje;

▼B

c) institucijos, kurias šiam tikslui skiria valstybės narės, sudarytų išorės avarinį planą ir jame numatytų, kokių priemonių reikia imtis už objekto ribų.

2. Sudaromuose avariniuose planuose reikia siekti:

— apriboti ir kontroliuoti avarijas, kad būtų galima iki minimumo sumažinti jų padarinius ir žalą žmonėms, aplinkai bei turtui,

— įdiegti priemones, būtinas žmonėms ir aplinkai apsaugoti nuo stambių avarijų padarinių,

— pateikti visuomenei, atitinkamoms tarnyboms ir atitinkamos teritorijos valdžios institucijoms būtiną informaciją,

— numatyti, kad po stambios avarijos būtų išvalyta aplinka ir atstatyta jos būklė.

Avariniuose planuose turi būti IV priede nurodyta informacija.

▼M2

3. Nepažeidžiant kompetentingų institucijų įpareigojimų, valstybės narės užtikrina, kad šioje direktyvoje numatyti vidaus avariniai planai būtų sudaromi tariantis su objekte dirbančiu personalu, įskaitant atitinkamus ilgalaikius subrangovų darbuotojus, o išorės avariniai planai sudaromi ar atnaujinami tariantis su visuomene.

▼B

4. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojai ir paskirtos institucijos ne rečiau kaip kas trejus metus reguliariai peržiūrėtų, bandytų ir prireikus atnaujintų vidaus ir išorės avarinius planus. Peržiūrint planus būtina atkreipti dėmesį į atitinkamame objekte ar atitinkamose avarinėse tarnybose įvykusius pokyčius, naujas technikos žinias ir naują informaciją, kaip reaguoti į stambias avarijas.

▼M2

4a. Rengdamos išorinius avarinius planus, valstybės narės turėtų atsižvelgti į sustiprinto bendradarbiavimo teikiant civilinės saugos pagalbą stambių avarijų atveju palengvinimo poreikį.

▼B

5. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas ir prireikus šiam tikslui paskirta kompetentinga institucija avarinius planus vykdytų nedelsiant:

— kai įvyksta stambi avarija arba

— kai įvyksta nekontroliuojamas įvykis, galintis sukelti stambią avariją.

6. Atsižvelgdama į saugos ataskaitoje pateiktą informaciją, kompetentinga institucija gali nuspręsti, nurodžiusi tokio sprendimo priežastis, kad reikalavimo pagal straipsnio 1 dalį sudaryti išorės avarinį planą galima nevykdyti.

12 straipsnis

Žemėtvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų žemėtvarkos politikoje ir (arba) kitoje atitinkamoje politikoje būtų atsižvelgiama į stambių avarijų prevencijos ir jų padarinių apribojimo uždavinius. Šiuos uždavinius jos turi įgyvendinti kontroliuodamos:

a) naujų objektų išdėstymą;

b) esamų objektų modifikacijas pagal 10 straipsnį;

c) naujas statybas, tokias kaip susisiekimo keliai, visuomenės dažnai lankomos vietos ir gyvenamieji rajonai netoli objektų, kurių vieta ar išdėstymas didina stambių avarijų riziką ir pasekmes.

▼M2

Valstybės narės užtikrina, kad formuojant jų žemėtvarkos ir (arba) kitą atitinkamą politiką ir nustatant tos politikos įgyvendinimo tvarką būtų atsižvelgiama į būtinybę išlaikyti tinkamus atstumus tarp objektų, kuriems taikoma ši direktyva, ir gyvenamųjų rajonų, pastatų ir visuomenės naudojamų vietų, pagrindinių transporto maršrutų, kiek tai įmanoma, poilsio zonų ir ypatingai jautrių ar susirūpinimą keliančių gamtos plotų, o jau esamų objektų atveju – į būtinybę imtis pagal 5 straipsnį papildomų techninių priemonių, kad nedidėtų žmonėms keliamas pavojus.

▼M2

1a. Komisijai siūloma, glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, iki 2006 m. gruodžio 31 d. parengti gaires, nustatančias techninę duomenų bazę, įskaitant rizikos duomenis ir rizikos scenarijus, kuri būtų naudojama vertinant objektų, kuriems taikoma ši direktyva, ir šio straipsnio 1 dalyje apibūdintų vietų suderinamumą. Nustatant šią duomenų bazę kiek įmanoma atsižvelgiama į kompetentingų institucijų įvertinimus, veiklos vykdytojų informaciją ir visą kitą tinkamą informaciją, pvz., socialinę-ekonominę plėtros naudą ir avarinių planų švelninantį poveikį.

▼B

2. Valstybės narės užtikrina, kad visos kompetentingos institucijos ir planavimo institucijos, kurios atsako už sprendimus šioje srityje, parengtų atitinkamą konsultacijų tvarką 1 dalyje minėtai politikai lengviau vykdyti. Tokia tvarka turi garantuoti, kad, priimant sprendimus, būtų galima gauti bendrą techninę konsultaciją arba konsultaciją apie kiekvieno atskiro objekto keliamą pavojų.

13 straipsnis

Informacija apie saugos priemones

▼M2

1. Valstybės narės užtikrina, kad visiems žmonėms ir visuomeninės paskirties objektams (pavyzdžiui, mokykloms ir ligoninėms), kuriems viename iš objektų, patenkančių į 9 straipsnio taikymo sritį, kilusi stambi avarija galėtų turėti pasekmių, jiems net nereikalaujant reguliariai ir pačia tinkamiausia forma būtų teikiama informacija apie saugos priemones ir apie tai, kaip avarijos atveju būtina elgtis.

▼B

Informaciją būtina kas trejus metus peržiūrėti ir prireikus pakartoti bei atnaujinti bent tais atvejais, kai vykdomi kokie nors 10 straipsnyje minėti pakeitimai. Toji informacija turi būti visą laiką prieinama visuomenei. Bet kuriuo atveju informacija visuomenei pakartojama ne rečiau kaip kas penkerius metus.

Tokioje informacijoje turi būti bent V priede pateikti duomenys.

2. Esant tikimybei, kad viename iš 9 straipsnyje nurodytų objektų gali įvykti stambi avarija, kurios pasekmės peržengtų valstybių sienas, valstybės narės privalo suteikti pakankamai informacijos galinčioms nukentėti valstybėms narėms, kad nukentėjusioji valstybė narė galėtų, jei reikia, taikyti visas tinkamas 11, 12 ir šiame straipsnyje nurodytas nuostatas.

3. Jei valstybė narė nusprendžia, kad netoli kitos valstybės narės teritorijos esančiame objekte negali įvykti stambi avarija, kurios padariniai gali peržengti jos valstybės sieną, ir todėl galima taikyti 11 straipsnio 6 dalį nesudarinėjant pagal 11 straipsnio 1 dalį išorės avarinio plano, ji apie tai taip pat informuoja kitą valstybę narę.

▼B

4. Valstybės narės užtikrina, kad saugos ataskaitos būtų prieinamos visuomenei. Pramonės, komercijos ar asmeninių paslapčių, visuomenės saugumo ar nacionalinės gynybos sumetimais veiklos vykdytojas gali paprašyti kompetentingos institucijos tam tikrų jo ataskaitos dalių visuomenei neskelbti. Tokiais atvejais, kompetentingai institucijai pritarus, veiklos vykdytojas tai institucijai pateikia pakeistą, visuomenei prieinamą ataskaitą, kurioje tokių dalių nėra.

5. Valstybės narės užtikrina, kad visuomenė galėtų pareikšti savo nuomonę šiais atvejais:

— planuojant naujus objektus, kuriems taikomas 9 straipsnis,

— vykdant esamų objektų pakeitimus pagal 10 straipsnį, kai juos planuojant būtina laikytis šioje direktyvoje numatytų pareigų,

— vykdant statybas aplink esamus objektus.

▼M2

6. Kai objektams taikomos 9 straipsnio nuostatos, valstybės narės užtikrina, kad, vadovaujantis šio straipsnio 4 dalies ir 20 straipsnio nuostatomis, visuomenei būtų prieinamas 9 straipsnio 2 dalyje minėtas pavojingų medžiagų inventorinis sąrašas.

▼B

14 straipsnis

Informacija, kurią veiklos vykdytojas privalo suteikti įvykus stambiai avarijai

1. Valstybės narės užtikrina, kad įvykus stambiai avarijai, veiklos vykdytojas kuo skubiau ir tinkamiausiu būdu privalo:

a) informuoti apie tai kompetentingas institucijas;

b) kai tik ją turės, suteikti joms šią informaciją:

— apie avarijos aplinkybes,

— apie susijusias su avarija pavojingas medžiagas,

— turimus padarinių žmonėms ir aplinkai vertinimo duomenis,

— apie priemones, kurių imtasi;

c) informuoti apie numatomus veiksmus:

— kurie sušvelnintų vidutinės trukmės ir ilgalaikius avarijos padarinius,

— neleistų tokiai avarijai pasikartoti;

d) atnaujinti jau suteiktą informaciją, jei toliau tiriant nustatoma papildomų faktų, kurie keičia ankstesnę informaciją ar padarytas išvadas.

2. Valstybės narės pareikalauja, kad kompetentinga institucija:

a) užtikrintų, kad būtų imamasi būtinų skubių, vidutinės trukmės ir ilgalaikių priemonių;

▼B

b) tikrintų, tirtų ar kitokiu būdu rinktų informaciją, būtiną stambios avarijos techniniams, organizaciniams ir valdymo aspektams išnagrinėti;

c) imtųsi atitinkamų veiksmų užtikrinti, kad veiklos vykdytojas vykdytų būtinas padarinių likvidavimo priemones;

d) teiktų rekomendacijas apie ateityje taikytinas prevencines priemones.

15 straipsnis

Informacija, kurią valstybės narės privalo teikti Komisijai

1. Stambių avarijų prevencijai ir jų padarinių sušvelninimui valstybės narės privalo informuoti Komisiją, kai tik praktiškai įmanoma, apie VI priedo kriterijus atitinkančias stambias avarijas, kurios įvyko jų teritorijoje. Privaloma pateikti šiuos duomenis:

a) valstybės narės pavadinimas, už ataskaitą kompetentingos institucijos pavadinimas ir adresas;

b) stambios avarijos data, laikas ir vieta, veiklos vykdytojo visas pavadinimas ir su avarija susijusio objekto adresas;

c) avarijos aplinkybių trumpas aprašas, nurodant pavojingas medžiagas ir tiesioginį poveikį žmonėms bei aplinkai;

d) taikytų avarijos šalinimo priemonių ir nedelstinų prevencinių priemonių, būtinų neleisti avarijai pasikartoti, trumpas aprašas.

▼M3

2. Kai tik 14 straipsnyje nurodyta informacija yra surenkama, valstybės narės informuoja Komisiją apie savo tyrimo rezultatus ir rekomendacijas, naudodamos pranešimų anketas, kurios yra nustatomos ir keičiamos laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros.

Valstybės narės gali atidėti informacijos teikimą tik tam, kad būtų užbaigti teisiniai procesai, kuriems toks informacijos pateikimas gali turėti įtakos.

▼B

3. Valstybės narės privalo Komisijai pranešti pavadinimą ir adresą bet kurios institucijos, galinčios turėti informacijos apie stambias avarijas ir galinčios konsultuoti kitų valstybių narių kompetentingas ir tokių avarijų atveju turinčias įsikišti institucijas.

16 straipsnis

Kompetentinga institucija

Nepažeidžiant veiklos vykdytojo pareigų, valstybės narės įkuria ar paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas šioje direktyvoje nurodytoms pareigoms vykdyti ir, jei būtina, įstaigas, kurios padėtų kompetentingai institucijai ar institucijoms techniniais klausimais.

▼B

17 straipsnis

Draudimas naudoti

1. Valstybės narės uždraudžia eksploatuoti ar pradėti eksploatuoti įmones, įrenginius, sandėlius ar jų dalis, kai veiklos vykdytojo taikomos stambių avarijų prevencijos ar švelninimo priemonės yra visiškai nepakankamos.

Valstybės narės gali uždrausti eksploatuoti ar pradėti eksploatuoti įmones, įrenginius, sandėlius ar jų dalis, jei veiklos vykdytojas per nurodytą laiką nėra pateikęs pranešimo, ataskaitų ar kitos pagal šią direktyvą reikalingos informacijos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojai galėtų atitinkamai nacionalinės teisės aktų ir procedūrų nustatytai institucijai paduoti skundus dėl kompetentingos institucijos pagal 1 dalį priimto draudimo įsakymo.

18 straipsnis

Tikrinimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos organizuotų patikrinimų sistemą ar kitas tam tikrą objektų tipą atitinkančias kontrolės priemones. Tokie patikrinimai ar kontrolės priemonės neturi priklausyti nuo to, ar yra gauta saugos ataskaita ar kita kokia nors ataskaita. Tokių patikrinimų ar kitų kontrolės priemonių turi pakakti planingam ir sistemingam objekte naudojamų techninių, organizacinių ar valdymo sistemų patikrinimui, kad būtų galima užtikrinti, jog:

— veiklos vykdytojas gali įrodyti, kad vykdydamas objekte įvairią veiklą ėmėsi tinkamų priemonių stambioms avarijoms išvengti,

— veiklos vykdytojas gali įrodyti, kad numatė atitinkamas priemones objektus teritorijoje ir už jo ribų stambių avarijų padariniams apriboti,

— pateiktoje saugos ar kitoje ataskaitoje esantys duomenys ir informacija tinkamai atspindi objekte esančias sąlygas,

— visuomenei yra suteikta informacija pagal 13 straipsnio 1 dalį.

2. Nurodyta 1 dalyje patikrinimo sistema turi atitikti šias sąlygas:

a) visiems objektams turi būti sudaryta patikrinimų programa. Jei kompetentinga institucija nėra sudariusi patikrinimų programos, paremtos sistemingu atitinkamame objekte esančių stambių avarijų pavojaus vertinimu, programoje turi būti numatyta, kad kompetentinga institucija bent kartą per dvylika mėnesių tikrintų kiekvieną objektą, kuriam taikomas 9 straipsnis;

b) po kiekvieno patikrinimo kompetentinga institucija privalo parengti ataskaitą;

c) jei reikia, po kompetentingos institucijos patikrinimo per tam reikalingą laiką patikrinimą turi atlikti ir objekto vadovybė.

▼B

3. Kompetentinga institucija gali reikalauti veiklos vykdytoją pateikti papildomą informaciją, kad galėtų išsamiai įvertinti stambios avarijos tikimybę ir nustatyti, kokiu mastu padidėjo toji stambių avarijų tikimybė ir galimi jų padariniai tam, kad ji galėtų parengti avarinį planą ir atkreipti dėmesį į tas medžiagas, kurioms dėl jų pavidalo, ypatingos būklės ar laikymo vietos reikia didesnės priežiūros.

19 straipsnis

Informacijos sistema ir pasikeitimas informacija

1. Valstybės narės ir Komisija keičiasi informacija apie įgytą patirtį stambių avarijų prevencijos ir jų padarinių apribojimo srityje. Šioje informacijoje turi ypač atsispindėti šioje direktyvoje numatytų priemonių taikymas.

▼M2

1a. Valstybės narės Komisijai apie objektus, kuriems taikoma ši direktyva, pateikia bent jau šią informaciją:

a) veiklos vykdytojo vardą, pavardę arba pavadinimą ir visą atitinkamo objekto adresą ir

b) objekto veiklą arba veiklas.

Komisija sukuria ir nuolat atnaujina duomenų bazę, kurioje yra valstybių narių pateikta informacija. Šia baze gali naudotis tik Komisijos arba valstybių narių kompetentingų institucijų įgalioti asmenys.

▼B

2. Komisija sudaro registrą ir informacinę sistemą, kuriuose atsispindėtų valstybių narių teritorijoje įvykusių stambių avarijų duomenys, ir leidžia valstybėms narėms jais naudotis, kad:

a) valstybių narių pagal 15 straipsnio 1 dalį teikiamą informaciją būtų galima greitai perduoti visoms kompetentingoms institucijoms;

b) kompetentingoms institucijoms būtų galima perduoti stambių avarijų priežasčių analizę ir tai, ko iš jų galima pasimokyti;

c) kompetentingoms institucijoms būtų galima teikti informaciją apie prevencines priemones;

d) būtų galima teikti informaciją apie organizacijas, kurios gali konsultuoti ir suteikti informaciją apie stambias avarijas, jų prevenciją ir padarinių švelninimą.

Registre ir informacinėje sistemoje turi atsispindėti bent:

a) informacija, kurią valstybės narės teikia pagal 15 straipsnio 1 dalį;

b) avarijų priežasčių analizė;

c) tai, ko pasimokyta iš nelaimingų atsitikimų;

d) prevencinės priemonės, būtinos neleisti avarijoms pasikartoti.

▼B

3. Nepažeidžiant 20 straipsnio, registras ir informacinė sistema turi būti atviri valstybių narių vyriausybių padaliniams, pramonės ir prekybos asociacijoms, profesinėms sąjungoms, nevyriausybinėms organizacijoms aplinkos apsaugos srityje ir kitoms tarptautinėms bei mokslo tiriamosioms organizacijoms, dirbančioms šioje srityje.

4. Valstybės narės kas trejus metus Komisijai teikia ataskaitas apie objektus, kuriems taikomi 6 ir 9 straipsniai, tokia tvarka, kokia nustatyta 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyvoje 91/692/EEB ([1]) dėl ataskaitų apie tam tikrų su aplinkos apsauga susijusių direktyvų įgyvendinimą standartizavimo ir racionalizavimo. Kas trejus metus Komisija skelbia tokios informacijos santrauką.

20 straipsnis

Slaptumas

1. Siekdamos viešumo, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos gautą pagal šią direktyvą informaciją teiktų visiems fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie jos paprašo.

Jei nacionalinės teisės aktai to reikalauja, kompetentingų institucijų ar Komisijos gauta informacija gali būti laikoma konfidencialia, jei konfidencialumas susijęs su:

— kompetentingų institucijų ir Komisijos diskusijų konfidencialumu,

— tarptautinių santykių ir nacionalinės gynybos konfidencialumu,

— visuomenės saugumu,

— pirminio bylos nagrinėjimo ar vykstančio teisminio proceso konfidencialumu,

— komercinėmis, pramonės paslaptimis ir intelektualinės nuosavybės paslaptimis,

— asmeniniais duomenimis ir (arba) dosjė,

— trečiosios šalies suteiktais duomenimis, jei toji trečioji šalis prašo laikyti juos konfidencialiais.

2. Ši direktyva netrukdo valstybėms narėms sudaryti sutartis su trečiosiomis šalimis keistis informacija, kuri yra konfidenciali šalies vidaus lygiu.

▼M3

21 straipsnis

Komiteto įgaliojimai

1. Komisija 9 straipsnio 6 dalies b punkte ir II–VI prieduose numatytus kriterijus suderina su technikos pažanga.

Šios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Priemonė, reikalinga 15 straipsnio 2 dalyje nurodytai pranešimų anketai parengti, tvirtinama laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros.

([1]) OL L 377, 1991 12 31, p. 48.

▼M3

22 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

▼B

23 straipsnis

Direktyvos 82/501/EEB panaikinimas

1. Direktyva 82/501/EEB panaikinama praėjus 24 mėnesiams po šios direktyvos įsigaliojimo.

2. Pagal Direktyvą 82/501/EEB pateikti ar sudaryti pranešimai, avariniai planai ir informacija visuomenei galioja tol, kol jie bus pakeisti pagal šios direktyvos atitinkamas nuostatas.

24 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės įstatymais ir kitais teisės aktais įtvirtina nuostatas, būtinas, kad šios direktyvos būtų pradėta laikytis ne vėliau kaip praėjus 24 mėnesiams po jos įsigaliojimo. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro juose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimamų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

25 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje.*

26 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

Priedų sąrašas

I priedas	—	Direktyvos taikymas
II priedas	—	Svarbiausi duomenys ir informacija, kuri turi būti pateikta 9 straipsnyje nurodytoje saugos ataskaitoje
III priedas	—	7 straipsnyje nurodyti principai ir 9 straipsnyje nurodyta informacija apie objekto valdymo sistemą ir objekto struktūrą siekiant užkirsti kelią stambioms avarijoms
IV priedas	—	Duomenys ir informacija, kuri turi būti įtraukta į 11 straipsnyje nurodytus avarinius planus
V priedas	—	Informacija, kuri turi būti suteikta visuomenei, kaip numatyta 13 straipsnio 1 dalyje
VI priedas	—	Pranešimų Komisijai apie avariją kriterijai, kaip numatyta 15 straipsnio 1 dalyje

▼B

I PRIEDAS

DIREKTYVOS TAIKYMAS

ĮVADAS

1. Šis priedas taikomas pavojingoms medžiagoms, esančioms bet kuriame objekte, kaip apibrėžta šios direktyvos 3 straipsnyje; jame nurodoma, kaip taikyti šios direktyvos tam tikrus straipsnius.

2. Mišiniams ir preparatams taikomos tokios pat taisyklės kaip ir grynosioms medžiagoms, jei jų koncentracija išlieka tose ribose, kokios nustatytos pagal jų požymius laikantis 2 dalies 1 pastaboje nurodytų direktyvų arba pagal tų direktyvų paskutinius pataisymus derinant su technikos pažanga, nebent konkrečiai būtų nurodyta jų procentinė sudėtis ar kita indikacija.

3. Toliau nurodyti kvalifikaciniai kiekiai taikomi visiems objektams.

4. Taikant atitinkamus straipsnius reikia atsižvelgti į maksimalius esamus ar tikėtinus kiekius bet kuriuo momentu. Kai objekte pavojingų medžiagų yra tik 2 % atitinkamo kvalifikacinio kiekio ar net mažiau, į jas nekreipiama dėmesio apskaičiuojant visą esamą kiekį, jei objekte jos laikomos tokioje vietoje, kur negali sukelti stambios avarijos to paties objekto kitoje vietoje.

5. Kai reikia, turi būti taikomos 2 dalies 4 pastaboje pateiktos taisyklės, reglamentuojančios pavojingų medžiagų priedus ar pavojingų medžiagų kategorijas.

▼M2

6. Šioje direktyvoje dujos – tai bet kuri medžiaga, kurios absoliutus garų slėgis yra lygus arba didesnis kaip 101,3 kPa 20 °C temperatūroje.

7. Šioje direktyvoje skystis – tai bet kuri medžiaga, kuri nėra laikoma dujomis ir kuri 20 °C temperatūroje ir esant standartiniam 101,3 kPa slėgiui nėra kieto būvio.

▼B

1 DALIS

Medžiagų pavadinimai

Kai 1 dalyje nurodyta medžiaga ar medžiagų grupė patenka ir į 2 dalies kokią nors kategoriją, reikia vadovautis 1 dalyje nurodytais kiekiais.

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingos medžiagos	Kvalifikacinis kiekis (tonomis), taikant	
	6 ir 7 straipsnius	9 straipsnį
▼M2		
Amonio nitratas (žr. 1 pastabą)	5 000	10 000
Amonio nitratas (žr. 2 pastabą)	1 250	5 000
Amonio nitratas (žr. 3 pastabą)	350	2 500
Amonio nitratas (žr. 4 pastabą)	10	50
Kalio nitratas (žr. 5 pastabą)	5 000	10 000
Kalio nitratas (žr. 6 pastabą)	1 250	5 000
▼B		
Diarseno pentoksidas, arseno (V) rūgštis ir (arba) druskos	1	2

▼B

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingos medžiagos	Kvalifikacinis kiekis (tonomis), taikant	
	6 ir 7 straipsnius	9 straipsnį
Diarseno oksidas, arsenito (III) rūgštis ir (arba) druskos		0,1
Bromas	20	100
Chloras	10	25
Nikelio junginiai įkvepiamų miltelių pavidalu (nikelio monoksidas, nikelio dioksidas, nikelio sulfidas, tinikelio disulfidas, dinikelio trioksidas)		1
Ethyleneimine	10	20
Fluoras	10	20
Formaldehidas (koncentracija > 90 %)	5	50
Vandenilis	5	50
Vandenilio chloridas (suskystintos dujos)	25	250
Alkilšvinas	5	50
Suskystintos labai degios dujos (įskaitant LPG- suskystintas benzino dujas) ir gamtinės dujos	50	200
Acetilenas	5	50
Etileno oksidas	5	50
Propileno oksidas	5	50
Metanolis	500	5 000
4,4-metilenebis (2-chloranilinas) ir (arba) druskos, miltelių pavidalo		0,01
Metilizocianatas		0,15
Deguonis	200	2 000
Tolueno diizocianatas	10	100
Anglies oksichloridas (fosgenas)	0,3	0,75
Arseno trihidridas (arsinas)	0,2	1
Fosforo trihidridas (fosfinas)	0,2	1
Sieros dichloridas	1	1
Sieros trioksidas	15	75
Polichlorodibenzofuranai ir polichlorodibenzodioksinai (įskaitant TCDD-tetrachlorodibenzodioksiną), apskaičiuoti TCDD ekvivalentu		0,001
Šie KARCINOGENAI:		
▼M2		
Šie KANCEROGENAI, kurių koncentracija didesnė kaip 5 % svorio:		
4-animobifenilas ir (arba) jo druskos, benzotrichloridas, benzidinas ir (arba) jo druskos, bis(chlormetilo) eteris, chlormetilo metilo eteris, 1,2-dibromoetanas, dietilo sulfatas, dimetilo sulfatas, dimetiokarbomoilo chloridas, 1,2-dibromo-3-chloropropanas, 1,2-dimetilhidrazanas, dimetilnirozaminas, heksametilfosforo triamidas, hidrazinas, 2-naftilaminas ir (arba) jo druskos, 4-nitrodifenilas ir 1,3 propanesultonas	0,5	2

▼B

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingos medžiagos	Kvalifikacinis kiekis (tonomis), taikant	
	6 ir 7 straipsnius	9 straipsnį
▼M2		
Naftos produktai:		
a) benzinas ir nafta;		
b) žibalas (įskaitant reaktyvinius degalus);		
c) gazoliai (įskaitant dyzelinius degalus, buitinio šildymo alyvas ir gazolių sumaišymo sroves);		
►M4 d) sunkusis mazutas ◄	2 500	25 000

▼B

PASTABOS

▼M2

1. Amonio nitratas (5 000/10 000): trąšos, kurios gali irti savaime

   Taikoma amonio nitrato sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms (sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms, kuriose yra amonio nitrato su fosfatu ir (arba) kalio karbonatu), kuriose azoto kiekis dėl esamo amonio nitrato sudaro

   — nuo 15,75 % ([1]) iki 24,5 % ([2]) svorio ir kuriose yra ne daugiau kaip 0,4 % bendrų sprogstamųjų ar organinių medžiagų arba kurios atitinka Direktyvos 80/876/EEB II priedo reikalavimus,

   — 15,75 % ([3]) svorio arba mažesnis ir neribotas kiekis sprogstamųjų medžiagų,

   kurios gali irti savaime atliekant JT bandymą „Trough Test“; (žr. Jungtinių Tautų rekomendacijas dėl pavojingų krovinių vežimų: bandymų ir kriterijų vadovas, III dalis, 38.2 poskirsnis).

2. Amonio nitratas (1 250 /5 000): trąšų klasė

   Taikoma paprastoms amonio nitrato trąšoms ir amonio nitrato sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms, kuriose azoto kiekis dėl esamo amonio nitrato sudaro

   — daugiau kaip 24,5 % svorio, išskyrus amonio nitrato ir dolomito, kalkių ir (arba) kalcio karbonato mišinius, kai grynumas ne mažiau kaip 90 %,

   — daugiau kaip 15,75 % svorio amonio nitrato ir amonio sulfato mišiniams,

   — daugiau kaip 28 % ([4]) svorio amonio nitrato ir dolomito, kalkių ir (arba) kalcio karbonato mišinius, kai grynumas ne mažiau kaip 90 %,

   ir kurios atitinka Direktyvos 80/876/EEB II priedo reikalavimus.

([1]) Azoto kiekis, lygus 15,75 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 45 % amonio nitrato.
([2]) Azoto kiekis, lygus 24,5 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 70 % amonio nitrato.
([3]) Azoto kiekis, lygus 15,75 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 45 % amonio nitrato.
([4]) Azoto kiekis, lygus 28 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 80 % amonio nitrato.

▼M2

3. Amonio nitratas (350/2 500): techninė klasė

Taikoma:

— amonio nitratui ir jo preparatams, kuriuose azoto kiekis dėl esamo amonio nitrato sudaro

— nuo 24,5 % iki 28 % svorio ir kuriuose yra ne daugiau kaip 0,4 % sprogstamųjų medžiagų,

— daugiau kaip 28 % svorio ir kuriuose yra ne daugiau kaip 0,2 % sprogstamųjų medžiagų,

— vandeniniams amonio nitrato tirpalams, kuriuose amonio nitrato koncentracija yra didesnė kaip 80 % svorio.

4. Amonio nitratas (10/50): „neatitinkančios specifikacijų“ medžiagos ir trąšos, neatitinkančios sprogimo bandymo kriterijų

Taikoma:

— gamybos procese išbrokuotoms medžiagoms ir amonio nitratui bei jo preparatams, paprastoms amonio nitrato trąšoms ir amonio nitrato sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms, minimoms 2 ir 3 pastabose, kurias galutinis vartotojas grąžina arba grąžino gamintojui, laikinam sandėliavimui arba perdirbimo gamyklai perdirbti, pakartotinai panaudoti arba apdirbti saugiam naudojimui, kadangi jos nebeatitinka 2 ir 3 pastabų specifikacijų,

— trąšoms, minimoms 1 pastabos pirmoje įtraukoje ir 2 pastaboje, kurios neatitinka Direktyvos 80/876/EEB II priedo reikalavimų.

5. Kalio nitratas (5 000/10 000): kompleksinės kalio nitrato trąšos, sudarytos iš priliuoto arba granulių pavidalo kalio nitrato.

6. Kalio nitratas (1 250/5 000): kompleksinės kalio nitrato trąšos, sudarytos iš kristalų pavidalo kalio nitrato.

▼B

►M2 7. ◄ Polichlorodibenzofuranai ir polichlorodibenzodioksinai

Polichlorodibenzofuranų ir polichlorodibenzodioksinų kiekiai apskaičiuojami pagal šiuos koeficientus:

Tarptautiniai toksinio ekvivalento koeficientai (ITEF) kitoms giminingoms susirūpinimą keliančioms medžiagoms (NATO/CCMS — Moderniosios visuomenės problemų komitetas NATO sudėtyje)

2,3,7, 8-TCDD	1	2,3,7, 8-TCDF	0,1
1,2,3, 7,8-PeDD	0,5	2,3,4, 7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3, 7,8-PeCDF	0,05
1,2,3, 4,7,8-HxCDD 1,2,3, 6,7,8-HxCDD 1,2,3, 7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3, 4,7,8-HxCDF 1,2,3, 7,8,9-HxCDF 1,2,3, 6,7,8-HxCDF 1,2,3, 4,6,7, 8-HpCDD	0,1
2,3,4, 6,7,8-HxCDF	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3, 4,6,7, 8-HpCDF 1,2,3, 4,7,8, 9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta).

▼B

2 DALIS

Medžiagų ir preparatų kategorijos, konkrečiai nenurodytos 1 dalyje

1 skiltis		2 skiltis	3 skiltis
Pavojingų medžiagų kategorijos		Pavojingų medžiagų kvalifikaciniai kiekiai (tonomis), kaip nurodyta 3 straipsnio 4 dalyje, taikant	
		6 ir 7 straipsnius	9 straipsnį
1.	LABAI NUODINGOS	5	20
2.	NUODINGOS	50	200
3.	OKSIDUOJANČIOS	50	200
▼M2			
4.	SPROGSTAMOSIOS (žr. 2 pastabą) kai medžiaga, preparatas arba gaminys priskiriamas JT/ADR 1.4 poklasiui	50	200
5.	SPROGSTAMOSIOS (žr. 2 pastabą) kai medžiaga, preparatas arba gaminys priskiriamas vienam iš JT/ADR 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 arba 1.6 poklasiui arba rizikos frazei R2 arba R3	10	50
▼B			
6.	DEGIOS (kai medžiaga ar preparatas atitinka 3 pastabos a punkte pateiktą apibrėžimą)	5 000	50 000
7a.	LABAI DEGIOS (kai medžiaga ar preparatas atitinka 3 pastabos b punkto 1 papunktyje pateiktą apibrėžimą)	50	200
7b.	LABAI DEGŪS SKYSČIAI (kai medžiaga ar preparatas atitinka 3 pastabos b punkto 2 papunktyje duotą apibrėžimą)	5 000	50 000
8.	YPAČ DEGIOS (kai medžiaga ar preparatas atitinka 3 pastabos c punkte pateiktą apibrėžimą)	10	50
▼M2			
9.	PAVOJINGOS APLINKAI rizikos frazės:		
	i) R50: „Labai nuodinga vandens organizmams“ (įskaitant R50/53)	100	200
	ii) R51/53: „Nuodinga vandens organizmams; gali sukelti ilgalaikius neigiamus padarinius vandens aplinkai“	200	500
▼B			
10.	VISOS KLASĖS, kurios neįeina į pirmiau nurodytąsias, su šiais rizikos simboliais:		
	i) R14: „Smarkiai reaguoja su vandeniu“ (įskaitant R14/15)	100	500
	ii) R29: „Dėl sąlyčio su vandeniu išskiria nuodingas dujas“	50	200

▼B

PASTABOS

▼M2

1. Medžiagos ir preparatai klasifikuojami pagal šias direktyvas, suderintas su technikos pažanga:

1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvą 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo ([1]).

1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo ([2]).

Klasifikuojant medžiagas ir preparatus, kurie pagal kurią nors iš pirmiau nurodytų direktyvų nėra priskiriami pavojingoms medžiagoms ir preparatams, pavyzdžiui, atliekas, bet objekte jų yra ar tikėtina, kad bus, ir esamomis objekte sąlygomis jų ypatybės sudaro ar tikėtina, kad sudarys stambios avarijos tikimybę, reikia laikytis laikinos klasifikacijos tvarkos pagal atitinkamos direktyvos atitinkamą straipsnį.

Kai pagal medžiagų ar preparatų ypatybes juos galima priskirti kelioms klasėms, įgyvendinant šią direktyvą taikomi mažiausi kvalifikaciniai kiekiai. Tačiau taikant 4 pastabos taisyklę visada naudojamas reikiamą klasę atitinkantis kvalifikacinis kiekis.

Šiai direktyvai įgyvendinti Komisija sudaro ir nuolat atnaujina medžiagų, kurios suderintu sprendimu vadovaujantis Direktyva 67/548/EEB buvo priskirtos vienai iš pirmiau nurodytų kategorijų, sąrašą.

2. „Sprogmuo“ reiškia:

— medžiagą ar preparatą, kuris gali sprogti jį sukrėtus, patrynus, uždegus ar paveikus kitais ugnies šaltiniais (rizikos frazė R2),

— medžiagą ar preparatą, kuris tikrai gali sprogti jį sukrėtus, patrynus, uždegus ar paveikus kitais ugnies šaltiniais (rizikos frazė R3), arba

— medžiagą, preparatą arba gaminį, kuris priskiriamas Europos sutarties dėl pavojingų krovinių tarptautinių vežimų keliais (JT/ADR), sudarytos 1957 m. rugsėjo 30 d., su pakeitimais, perkeltos 1994 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 94/55/EB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su pavojingų krovinių vežimu keliais, suderinimo, 1 klasei ([3]).

Į šį apibrėžimą įtraukiamos ir pirotechnikos medžiagos, kurios šioje direktyvoje apibrėžiamos kaip medžiagos (ar medžiagų mišiniai), skirti karščiui, šviesai, garsui, dujoms, dūmams ar tokių efektų deriniui gauti, vykstant savaiminei egzoterminei cheminei reakcijai. Jeigu medžiaga arba preparatas klasifikuojamas tiek pagal JT/ADR, tiek ir rizikos frazę R2 arba R3, pirmenybė teikiama JT/ADR klasifikacijai, o ne rizikos frazių priskyrimui.

1 klasės medžiagos ir gaminiai klasifikuojami kuriame nors iš 1.1–1.6 poklasių pagal JT/ADR klasifikavimo sistemą. Atitinkami poklasiai yra šie:

([1]) OL 196, 1967 8 16, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

([2]) OL L 200, 1999 7 30, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2001/60/EB (OL L 226, 2001 8 22, p. 5).

([3]) OL L 319, 1994 12 12, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/28/EB (OL L 90, 2003 4 8, p. 45).

▼M2

1.1 poklasis: „Medžiagos ir gaminiai, keliantys masinio sprogimo pavojų (masinis sprogimas – tai toks sprogimas, kuris akimirksniu išplinta po visą krovinį).“

1.2 poklasis: „Medžiagos ir gaminiai, keliantys išsvaidymo pavojų, bet nekeliantys masinio sprogimo pavojaus.“

1.3 poklasis: „Medžiagos ir gaminiai, keliantys gaisro pavojų ir nedidelį sprogimo pavojų arba nedidelį išsvaidymo pavojų, arba šiuos pavojus kartu, bet nekeliantys masinio sprogimo pavojaus, ir:“

a) degdami išspinduliuoja didelį kiekį šilumos ar

b) užsidegdami vienas paskui kitą, kelia nedidelį sprogimo ar išsvaidymo pavojų arba abu šiuos pavojus kartu.

1.4 poklasis: „Medžiagos ir gaminiai, keliantys tik nedidelį sprogimo pavojų, sąlygotą užsidegimo ar inicijavimo vežimo metu. Šie reiškiniai didžiąja dalimi vyksta pakuotės viduje, todėl nebūdingas didelių skeveldrų išsvaidymo ar išsvaidymo dideliais atstumais pavojus. Išorinis gaisras negali būti priežastimi to, kad visas pakuotės turinys susprogtų akimirksniu.“

1.5 poklasis: „Labai mažo jautrumo medžiagos, keliančios masinio sprogimo pavojų, bet pasižyminčios tokiu mažu jautrumu, kad jų inicijavimo ar perėjimo nuo degimo iki detonavimo tikimybė normaliomis vežimo sąlygomis labai maža. Mažiausia kas reikalaujama šioms medžiagoms – jos neturi sprogti atliekant išorinį bandymą ugnimi.“

1.6 poklasis: „Itin mažo jautrumo gaminiai, nekeliantys masinio sprogimo pavojaus. Šie gaminiai savo sudėtyje turi tik itin nejautrių detonacijai medžiagų ir charakterizuojami nereikšminga atsitiktinio inicijavimo ar sprogimo išplitimo tikimybe. Pavojus apsiriboja tik šio gaminio sprogimu.“

Į šį apibrėžimą įtrauktos ir gaminiuose esančios sprogstamosios ar pirotechnikos medžiagos ar preparatai. Jeigu gaminiuose yra sprogstamųjų ar pirotechnikos medžiagų ar preparatų ir yra žinomas juose esančių medžiagos arba preparato kiekis, į tokį kiekį atsižvelgiama taikant šią direktyvą. Jeigu kiekis nėra žinomas, tada, taikant šią direktyvą, visas gaminys traktuojamas kaip sprogmuo.

▼B

3. „Degus“, „labai degus“ ir „ypač degus“ 6, 7 ir 8 kategorijose reiškia:

a) degius skysčius:

medžiagas ir preparatus, kurių pliūpsnio temperatūra, palaikanti degimą, yra lygi ar didesnė kaip 21 °C ir mažesnė ar lygi 55 °C (rizikos simbolis R 10);

b) labai degius skysčius:

1. — medžiagas ir preparatus, kurie esant tam tikrai aplinkos temperatūrai nuo sąlyčio su oru gali įkaisti ir savaime užsidegti (rizikos simbolis R 17),

▼M2

— medžiagas ir preparatus, kurių pliūpsnio temperatūra mažesnė kaip 55 °C, kurios esant spaudimui, išlieka skystos ir kurios esant tam tikroms jų apdorojimo sąlygoms (tokioms kaip aukštas spaudimas ar didelė temperatūra) gali kelti stambios avarijos pavojų;

▼B

2. Medžiagas ir preparatus, kurių pliūpsnio temperatūra mažesnė kaip 21 °C ir kurios nėra ypač degios (rizikos simbolis R 11, antroji įtrauka);

▼B

c) ypač degios dujos ar skysčiai:

1) skystas medžiagas ar preparatus, kurių pliūpsnio temperatūra mažesnė kaip 0 °C, o virimo temperatūra (arba virimo amplitudės atveju pradinis virimo taškas), esant normaliam spaudimui, yra mažesnė arba lygi 35 °C (rizikos simbolis R 12, pirmoji įtrauka) ir

▼M2

2) dujas, kurios esant tam tikrai aplinkos temperatūrai ir slėgiui nuo sąlyčio su oru užsidega (rizikos frazė R 12, antroji įtrauka), kurios yra dujinėje arba ypač kritinėje būsenoje, ir

3) degias ir ypač degias skystas medžiagas ir preparatus esant didesnei nei jų virimo temperatūrai.

4. Jeigu objekte nėra tokio atskiros medžiagos arba preparato kiekio, kuris viršija arba yra lygus atitinkamiems kvalifikaciniams kiekiams, norint nustatyti, ar objektui taikomi atitinkami šios direktyvos reikalavimai, taikoma toliau nurodyta taisyklė.

Ši direktyva taikoma, jeigu suma

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ yra didesnė arba lygi 1,

čia q_x = pavojingų medžiagų x (ar pavojingų medžiagų kategorijos) kiekis, kuris patenka į šio priedo 1 ar 2 dalį,

o Q_{UX} = atitinkamas medžiagos arba kategorijos x kvalifikacinis kiekis, nurodytas 1 arba 2 dalies 3 skiltyje.

Ši direktyva taikoma, išskyrus 9, 11 ir 13 straipsnius, jeigu suma

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ yra didesnė arba lygi 1,

čia q_x = pavojingų medžiagų x (ar pavojingų medžiagų kategorijos) kiekis, kuris patenka į šio priedo 1 ar 2 dalį,

o Q_{LX} = atitinkamas medžiagos arba kategorijos x kvalifikacinis kiekis, nurodytas 1 arba 2 dalies 2 skiltyje.

Ši taisyklė taikoma norint įvertinti bendrus pavojus, susijusius su toksiškumu, degumu ir ekotoksiškumu. Todėl ji turi būti taikoma tris kartus:

a) sumuojant medžiagas ir preparatus, išvardytus 1 dalyje, kurie klasifikuojami kaip toksiški arba labai toksiški, su medžiagomis ir preparatais, priskiriamais 1 arba 2 kategorijai;

b) sumuojant medžiagas ir preparatus, išvardytus 1 dalyje, kurie klasifikuojami kaip oksiduojantys, sprogūs, degūs, ypač degūs arba nepaprastai degūs, su medžiagomis ir preparatais, priskiriamais 3, 4, 5, 6, 7a, 7b arba 8 kategorijai;

c) sumuojant medžiagas ir preparatus, išvardytus 1 dalyje, kurie klasifikuojami kaip pavojingi aplinkai (R50 (įskaitant R50/53) arba R51/53), su medžiagomis ir preparatais, priskiriamais 9i arba 9ii kategorijai.

Atitinkamos šios direktyvos nuostatos taikomos tik tada, jeigu kuri nors iš pagal a, b arba c punktą gautų sumų yra didesnė arba lygi 1.

▼B

Ši taisyklė taikoma:

a) medžiagoms ir preparatams, nurodytiems 1 dalyje, kurių kiekiai yra mažesni negu jų individualūs kvalifikaciniai kiekiai ir kurie yra kartu su medžiagomis, priklausančiomis tai pačiai 2 dalies klasei, pridėjus 2 dalies tos pačios klasės medžiagas ir preparatus;

b) sudedant objekte esamas 1, 2 ir 9 kategorijas;

c) sudedant objekte esamas 3, 4, 5, 6, 7a, 7b ir 8 kategorijas.

▼B

II PRIEDAS

SVARBIAUSI DUOMENYS IR INFORMACIJA, KURI TURI BŪTI PATEIKTA 9 STRAIPSNYJE NURODYTOJE SAUGOS ATASKAITOJE

I. **Informacija apie objekto valdymo sistemą ir organizacinę struktūrą stambių avarijų prevencijai**

Šioje informacijoje turi atsispindėti III priede nurodyti elementai.

II. **Objekto aplinkos apibūdinimas**

A. Vietovės ir jos aplinkos aprašymas, apibūdinant geografinę vietą, meteorologines, geologines, hidrografines ir, jei reikia, istorines sąlygas.

B. Įrenginiai ir kita objekto veikla, kuri gali kelti stambios avarijos pavojų.

C. Zonų, kuriose gali įvykti stambi avarija, aprašymas.

III. **Įrenginių aprašymas**

A. Objekto padalinių pagrindinės veiklos ir produktų, kurie yra svarbūs saugos, stambių avarijų pavojaus priežasčių ir sąlygų požiūriu aprašymas, kartu aprašant siūlomas prevencines priemones.

B. Procesų, ypač pagrindinės veiklos metodų, aprašymas.

C. Pavojingų medžiagų aprašymas:

1) pavojingų medžiagų inventorizavimas:

— nurodant pavojingų medžiagų cheminį pavadinimą, CAS numerį, pavadinimą pagal IUPAC nomenklatūrą,

— nurodant esamą ar tikėtiną didžiausią pavojingų medžiagų kiekį;

2) fizinės, cheminės, toksinės ypatybės ir tiesioginis bei uždelstas pavojus žmonėms ir aplinkai;

3) fiziniai ir cheminiai reiškiniai įprastomis naudojimo sąlygomis ar numatomi avarijos sąlygomis.

IV. **Avarijų pavojus ir jo analizė bei prevencinės priemonės**

A. Smulkus galimų stambių avarijų scenarijų aprašymas, jų tikimybė ir sąlygos, kuriomis jos įvyksta, kartu trumpai nurodant įvykius, kurie gali turėti reikšmės sukeliant tokias avarijas, įrenginių vidaus bei išorės priežastys.

▼M2

B. Nurodytų stambių avarijų masto ir pasekmių rimtumo vertinimas, įskaitant žemėlapius, vaizdus arba, atitinkamai, tinkamus apibūdinimus, nurodant vietas, kurios gali būti paveiktos objektuose įvykus šioms avarijoms, taikant 13 straipsnio 4 dalies ir 20 straipsnio nuostatas.

▼B

C. Saugos įrenginių techninių parametrų ir įrangos aprašymas.

▼B

V. **Apsaugos ir intervencinės priemonės, kuriomis siekiama apriboti avarijos padarinius**

A. Įmonėje įrengtos įrangos, skirtos stambių avarijų padariniams apriboti, aprašymas.

B. Pavojaus skelbimo ir įsikišimo organizavimas.

C. Galimų vidaus ir išorės resursų aprašymas.

D. Trumpas A, B ir C punktuose nurodytų elementų, kurie yra būtini pagal 11 straipsnį vidaus avariniam planui parengti, aprašymas.

▼B

III PRIEDAS

7 STRAIPSNYJE NURODYTI PRINCIPAI IR 9 STRAIPSNYJE NURODYTA INFORMACIJA APIE OBJEKTO VALDYMO SISTEMĄ IR ORGANIZACINĘ STRUKTŪRĄ SIEKIANT UŽKIRSTI KELIĄ STAMBIOMS AVARIJOMS

Kad būtų galima įgyvendinti veiklos vykdytojo numatytą stambių avarijų prevencijos politiką ir saugos valdymo sistemą, būtina atsižvelgti į šiuos aspektus. 7 straipsnyje minimame dokumente reikalavimai turi būti proporcingi objekte esamam avarijų pavojui:

a) stambių avarijų prevencijos politika turėtų būti išdėstyta raštu, ir joje turi būti nurodyti veiklos vykdytojo numatyti stambių avarijų pavojaus kontrolės bendrieji tikslai ir veiksmų principai;

b) į saugos valdymo sistemą turi būti įtraukta dalis bendrosios valdymo sistemos, į kurią įeina organizacinė struktūra, pareigos, praktinė veikla ir jos tvarka, procesai ir resursai, kurie apsprendžia ir padeda įgyvendinti stambių avarijų prevencijos politiką;

c) saugos valdymo sistema privalo spręsti tokias problemas:

▼M2

i) organizacines ir personalo: darbuotojų, dalyvaujančių visų lygių stambių avarijų pavojaus valdyme, vaidmuo ir pareigos. Tokių darbuotojų mokymo poreikių nustatymas ir paties mokymo organizavimas. Darbuotojų ir subrangovų darbuotojų, dirbančių objekte, dalyvavimas;

▼B

ii) didelių pavojų nustatymas ir įvertinimas: tvarkos, kuria sistemingai nustatomi dideli pavojai, kylantys dėl įprastos ir neįprastos veiklos, ir vertinama jų tikimybė bei rimtumas, nustatymas ir įgyvendinimas;

iii) veiklos kontrolė: saugios veiklos, einamųjų remontų, įmonės, procesų, įrangos laikino stabdymo tvarkos ir taisyklių nustatymas ir įgyvendinimas;

iv) pokyčių valdymas: tvarkos, kuria planuojamos modifikacijos ar projektuojami nauji įrenginiai, procesai, sandėliavimo patalpos, nustatymas ir įgyvendinimas;

▼M2

v) pasirengimas avarijoms: tvarkos, kuria sistemingai analizuojant numatomi galimi pavojai, rengiami, bandomi ir peržiūrimi avariniai planai į tokius kylančius pavojus reaguoti ir organizuojamas specialus mokymas atitinkamiems darbuotojams, nustatymas ir įgyvendinimas. Tokie mokymai organizuojami visam objekte dirbančiam personalui, įskaitant atitinkamus subrangovų darbuotojus;

▼B

vi) rezultatų monitoringas: tvarkos, kuria nuolatos vertinama, kaip vykdoma veiklos vykdytojo stambių avarijų prevencinė politika ir saugos valdymo sistema, o jei jos nesilaikoma, kaip veikia tyrimo bei korekcinių veiksmų mechanizmai, nustatymas ir įgyvendinimas. Tokiai tvarkai turi būti numatyta veiklos vykdytojo sistema, kaip pranešti apie visas vos neįvykusias stambias avarijas, ypač tokias, kurių prevencinės priemonės yra nepakankamos, kaip tokie įvykiai tiriami ir kokių priemonių imamasi iš jų pasimokius;

▼B

vii) tikrinimas ir peržiūrėjimas: tvarkos, kuria sistemingai vertinama stambių avarijų prevencijos politika ir saugos valdymo sistemos veiksmingumas ir tinkamumas, nustatymas ir įgyvendinimas: dokumentais patvirtintas objekto vadovybės atliekamas politikos rezultatų ir saugos valdymo sistemos peržiūrėjimas ir atnaujinimas.

▼B

IV PRIEDAS

DUOMENYS IR INFORMACIJA, KURI TURI BŪTI ĮTRAUKTA Į 11 STRAIPSNYJE NURODYTUS AVARINIUS PLANUS

1. **Vidaus avariniai planai**

   a) pavardės ir pareigos asmenų, įgaliotų paskelbti avarinės padėties įvedimą, ir pavardė bei pareigos asmens, vadovaujančio ir koordinuoja švelninančius veiksmus vietoje;

   b) pavardė ir pareigos asmens, atsakingo už ryšius su kompetentinga institucija, kuri atsako už išorės avarinius planus;

   c) kai galima numatyti sąlygas ir įvykius, galinčius turėti įtakos stambioms avarijoms, reikalingų veiksmų tokioms sąlygoms ir įvykiams kontroliuoti bei jų padariniams apriboti aprašymas, kartu aprašant saugos įrangą ir turimus resursus;

   d) planai, kaip apriboti žmonėms kylantį pavojų vietoje, nurodant, kaip skelbiamas įspėjimas apie pavojų ir kaip žmonės turėtų elgtis, išgirdę tokį įspėjimą;

   e) planai, kaip apie atsitikimą anksti pranešti institucijai, atsakingai už išorės avarinių planų vykdymą, kokia informacija turėtų būti pirminiame įspėjime, ir planai, kaip suteikti turimą smulkesnę informaciją;

   f) planai, kaip apmokyti darbuotojus atlikti jiems priklausančias užduotis ir kaip prireikus koordinuoti su išorės avarinėmis tarnybomis;

   g) planai, kaip teikti pagalbą vykdant pasekmes švelninančius veiksmus už teritorijos ribų.

2. **Išorės avariniai planai**

   a) pavardės ir pareigos asmenų, įgaliotų paskelbti avarinės tvarkos įvedimą, ir pavardės bei pareigos asmenų, įgaliotų vadovauti ir koordinuoti veiksmus už objekto teritorijos ribų;

   b) planai, kaip gauti anksti pranešimą apie įvykį ir kokia turėtų būti pavojaus skelbimo ir atšaukimo tvarka;

   c) planai, kaip koordinuoti resursus, būtinus išorės avariniams planams įgyvendinti;

   d) planai, kaip teikti pagalbą vykdant pasekmes švelninančius veiksmus objekto teritorijoje;

   e) pasekmes švelninančių veiksmų planai už teritorijos ribų;

   f) planai, kaip teikti visuomenei konkrečią informaciją apie įvykį ir apie tai, kaip ji turėtų elgtis;

   g) planai, kaip teikti informaciją kitų valstybių narių avarinėms tarnyboms apie stambias avarijas, kurių pasekmės gali peržengti valstybių sienas.

▼B

V PRIEDAS

INFORMACIJA, KURI TURI BŪTI SUTEIKTA VISUOMENEI, KAIP NUMATYTA 13 STRAIPSNIO 1 DALYJE

1. Veiklos vykdytojo pavadinimas (pavardė) ir objekto adresas.

2. Asmens, suteikiančio informaciją, pareigos.

3. Patvirtinimas, kad objektas turi laikytis nutarimų ir (arba) administracinių nuostatų, įgyvendinančių šią direktyvą, ir kad 6 straipsnio 3 dalyje nurodytas pranešimas ir 9 straipsnio 1 dalyje nurodyta saugos ataskaita kompetentingai institucijai yra pateikta.

4. Objekte vykdomos veiklos ar veiklos rūšių paaiškinimas paprastais žodžiais.

5. Objekte esamų medžiagų ir preparatų, galinčių sukelti stambią avariją, įprastiniai pavadinimai arba, I priede 2 dalyje nurodytų pavojingų medžiagų atveju, apibendrintos klasės pavadinimai ir bendra pavojingumo klasė, kartu nurodant jų pagrindines pavojingas ypatybes.

6. Bendra informacija apie pagrindinį stambių avarijų pavojaus pobūdį ir jų galimus padarinius žmonėms ir aplinkai.

7. Tinkama informacija apie tai, kaip stambios avarijos atveju gyventojai bus įspėjami ir nuolatos informuojami.

8. Atitinkama informacija, ką gyventojai turi daryti ir kaip elgtis stambios avarijos atveju.

9. Patvirtinimas, kad veiklos vykdytojas privalo tinkamai pasirengti vietoje, ypač palaikyti ryšius su avarinėmis tarnybomis, kad galėtų susidoroti su stambiomis avarijomis ir švelninti jų pasekmes.

10. Nuoroda į išorės avarinį planą, kuriame numatyta, kaip susidoroti su avarijos padariniais už objekto teritorijos ribų. Čia turėtų būti patariama avarijos metu laikytis avarinių tarnybų nurodymų ir reikalavimų.

11. Smulkūs nurodymai, kur galima gauti daugiau atitinkamos informacijos laikantis nacionaliniuose įstatymuose nustatytų konfidencialumo reikalavimų.

▼B

VI PRIEDAS

PRANEŠIMŲ KOMISIJAI APIE AVARIJĄ KRITERIJAI, KAIP NUMATYTA 15 STRAIPSNIO 1 DALYJE

I. Apie visus 1 dalyje minimus įvykius arba įvykius, kurie turi bent vieną iš 2, 3, 4 ir 5 dalyse nurodytų padarinių, būtina pranešti Komisijai.

1. **Su avarija susijusios medžiagos**

Visi gaisrai, sprogimai ar atsitiktinai išmestos pavojingos medžiagos, prilygstančios bent 5 % I priedo 3 skiltyje nustatyto kvalifikacinio dydžio.

2. **Žmonių sužeidimas ir nekilnojamajam turtui padaryta žala**

Avarija, kuri yra tiesiogiai susijusi su pavojinga medžiaga ir sukelia vieną iš šių padarinių:

— mirtį,

— objekte sužeidžiami šeši žmonės ir hospitalizuojami bent 24 valandoms,

— vienas žmogus už objekto ribų hospitalizuojamas bent 24 valandoms,

— avarija apgadina ar padaro nebenaudojamus gyvenamuosius pastatus už objekto ribų,

— žmonių evakavimas ir izoliavimas daugiau kaip dviem valandoms (asmenys x valandų): mažiausiai 500,

— geriamojo vandens, elektros, dujų ir telefono paslaugų nutraukimas daugiau kaip dviem valandoms (asmenys x valandų): mažiausiai 1 000.

3. **Tiesioginė žala aplinkai**

— *nuolatinė ar ilgalaikė žala žemės buveinėms:*

— 0,5 ha ar daugiau įstatymo saugomų buveinių,

— 10 ha ar daugiau plačiau paplitusių buveinių ir dirbamos žemės,

— *didelė ar ilgalaikė žala gėlo vandens ir jūros buveinėms* ([1]):

— 10 km ar daugiau upės ar kanalo,

— 1 ha ar daugiau ežero ar tvenkinio,

— 2 ha ar daugiau deltos,

— 2 ha ar daugiau jūros pakrantės ar atviros jūros,

— *didelė žala požeminiam vandeniui ar požeminiam vandeningam sluoksniui* ([1]):

— 1 ha ar daugiau.

4. **Žala turtui**

— žala turtui objekte: mažiausiai 2 milijonai ekiu,

— žala turtui už objekto ribų: mažiausiai 0,5 milijono ekiu.

([1]) Apsckaičiuojant žalą, prireikus galima atsižvelgti į Direktyvas 75/440/EEB, 76/464/EEB ir direktyvas, priimtas dėl tam tikrų medžiagų, būtent į Direktyvas 76/160/EEB, 78/659/EEB, 79/923/EEB, arba dėl mirtinos koncentracijos (LC) 50 % rūšių, tipiškų, paveiktai, pagal Direktyvoje 92/32/EEB pateiktą kriterijaus „pavojingas aplinkai“ apibrėžimą.

▼B

5. **Žala, kertanti valstybės sienas**

Visos avarijos, tiesiogiai susijusios su pavojingomis medžiagomis, sukeliančios padarinius už tos valstybės narės teritorijos ribų.

II. Apie avarijas ir vos neįvykusias avarijas, kurios, valstybių narių nuomone, yra techniniu požiūriu ypač svarbios stambių avarijų prevencijai, jų pasekmių ribojimui ir kurios neatitinka pirmiau pateiktų kiekybinių kriterijų, būtina pranešti Komisijai.